

Lieve mensen, broeders en zusters in Jezus Christus,

'Als jij nog een woning voor me weet ..., ook al is het maar een kamer, tijdelijk, ter overbrugging'. Of: 'Hebben jullie in de kerk geen ruimte? 'Jij bent toch dominee, dan heb je vast wel connecties.' Het zijn vragen van bewoners van de daklozenopvang in 's-Hertogenbosch, waar ik elke week een aantal uren als pastor werk.

De maatschappelijk werkers zijn druk bezig om voor ieder een passende plek te vinden, zodat mensen niet langer dan een paar maanden in de opvang behoeven te zitten. *'Housing first'*, wonen eerst, is het adagium. Echter, er moet maar net een passende woning beschikbaar komen voor Jolanda en voor Fatima of Nick. Vooral het wachten en het niet weten wanneer het jouw beurt is, is moeilijk. Sommigen worden er moedeloos van. Vandaar die vraag: 'Weet jij iets voor mij?'

Op 2 november, de *Allerzielenviering*, zaten we in een grote kring rond de tafel in de huiskamer van de Opvang. We lazen deze woorden van Jezus: 'Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op Mij. In het huis van mijn Vader zijn veel kamers... (Johannes 14: 1-3). Eén van de mensen in de kring reageerde spontaan: "Veel kamers...?! Dan kun jij vast iets voor me regelen!" De anderen lachten. Tja, en wat zeg je dan? "Ik kom er zo op terug."

Jezus zit met zijn leerlingen aan tafel. Het is de avond van hun laatste maaltijd sa-

men. Brood wordt gedeeld en wijn. Het is de avond van de voetwassing. Tijdens die maaltijd voert hij een indringend gesprek met hen, over zijn naderende afscheid. Hij voegt eraan toe: 'waar ik heen ga, kunnen jullie niet komen'. Hun reactie is er een van 'ongerustheid'. Hoe moeten ze verder zonder hem? Wat betekent dat concreet? Want, tot dan toe zijn ze hem gevolgd. ?!

Als schrijver Johannes dit op papier zet, herkent hij dat gevoel van ongerustheid. Ook zijn lezers zullen het herkennen. Ze vormen kleine christelijke gemeenten, die zich bevinden in de marge van de samenleving. Ze worden door de Romeinse overheid met argusogen bekeken. Ze hebben vaak het gevoel er alleen voor te staan en vragen zich af: *'hoe nu verder?'* De toekomst is onzeker. Aan die gemeenten, klein en ontheemd, denkt Johannes als hij de woorden van Jezus opschrijft. Johannes: Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op Mij. In het huis van mijn Vader zijn veel kamers; zou ik anders gezegd hebben dat ik een plaats voor jullie gereed zou maken?

'In het huis van mijn Vader zijn veel kamers.' Is dat nu een troost voor de ontheemde leerlingen? Is het een troost voor ons? En voor de mensen in de daklozenopvang? In antwoord op die vraag is het belangrijk waar dat 'huis van de Vader' is gesitueerd. Is het een 'huis' in de hemel? Zo lezen we het vaak. Het is een geliefde tekst bij uitvaarten. Heel wat rouwdiensten heb ik geleid, waarin deze woorden centraal stonden. Bijvoorbeeld, de uitvaart van die oude moeder, die het voor haar over-

lijden zelf had uitgezocht en opgeschreven: 'Ik verlang naar dat huis.' Haar kinderen zeiden in de afscheidsdienst: 'Jezus heeft een kamer voor moeder klaargemaakt.' Jezus' woorden waren een houvast voor die moeder, bij het naderende einde en ook voor haar kinderen: 'Moeder is thuisgekomen bij de Heer.'

Okke Jager, een bekende theoloog uit de vorige eeuw, schreef naar aanleiding van deze tekst eens: 'Het Huis van de Vader heeft ook woningen op de begane grond.' En hij voegde eraan toe: 'als het Jezus enkel om de hemel, om het hiernamaals zou gaan, wat voor troost bieden zijn woorden ons dan hier en nu?' Ik denk dat hij gelijk had: **het huis van de Vader heeft ook woningen op de begane grond!**

Als we een aantal hoofdstukken terugbladeren, horen we Jezus spreken over het '*Huis van mijn Vader*' (hfdstk 2). Hij doelt dan op de tempel in Jeruzalem. Hij zegt: 'jullie maken er een markthal van.' Hij gooit de kraampjes omver en drijft de handelaars de tempel uit. Jezus wil dat het een plaats is van gebed, een plaats van ontmoeting tussen mens en God... en God en mens... Dat is één van die woningen op de begane grond...

Zou de Engelse kerk hier op het Begijnhof dan ook zo'n 'woning-op-de-begane grond' zijn, evenals de Lutherse Kerk op het Spui en de Oude Kerk op de Wallen? Als Jezus spreekt over het Vaderhuis met de vele woningen, dan zal het hem ongetwijfeld niet zozeer om het gebouw gaan, om de stenen, maar om de kring van mensen die er samenkomen om te vieren, om de lofzang te zingen en het Woord te laten klinken.

Dat kan inderdaad deze plaats zijn, hier vanmiddag, maar ook de kring van mensen die - waar ook ter wereld - bijvoorbeeld rondom de eettafel samenkomen om

God te prijzen. Ook daar maakt Jezus een plaats gereed en komt hij terug om zijn leerlingen te halen, zodat ze bij hem zijn, en Hij bij hen.

Dus niet enkel *aan het einde van de tijd*. **Maar door zijn Geest, de Geest van Pinksteren, komt Hij ons telkens nabij waar we in zijn naam samenkomen.** Rekent hij op ons. Mogen wij onze plek innemen. Mogen we met hem wonen.

Dus, **ook al zijn de leerlingen geschrokken, omdat Jezus zijn afscheid aankondigt, ze zullen er niet alleen voor staan!** Hij blijft met zijn leerlingen verbonden, zij met hem. Hier en nu, op de begane grond. En later in de bovengelegen appartementen van het Vaderhuis!

Terug naar de avond in de daklozenopvang, 2 november, in Den Bosch. 'Jij kunt vast iets voor me regelen,' zei een van de mensen in de kring. Er werd gelachen.... Hij had gelijk. De woorden van Jezus doen een appèl op mij, om me daarvoor in te zetten, dat er een huis is, een thuis is voor mensen die zonder zitten. De woorden doen niet alleen een appèl op mij, maar ook op de samenleving, op het maatschappelijk werk, op de overheid, op de kerk, opdat niemand op straat hoeft te staan.

Maar... nog voordat ik iets terug kon zeggen, zei een van de andere in de kring: 'Dit doet me aan vroeger thuis denken. Dan zaten we ook met z'n allen rond de tafel, koffie en iets lekkers en we praatten.' 'Dit doet me aan thuis denken.' Daarmee is de vraag naar een woning niet opgelost en het wachten duurt nog voort. Maar om het wachten dragelijk te maken, door vol te houden, kun je zomaar thuiskomen! Rondom de tafel, in de kerk, in de opvang: 'Kom erbij zitten, hier is nog een stoel.' En waar dát gebeurt, zijn we in de woning op de begane grond van het Vaderhuis.

Amen.

